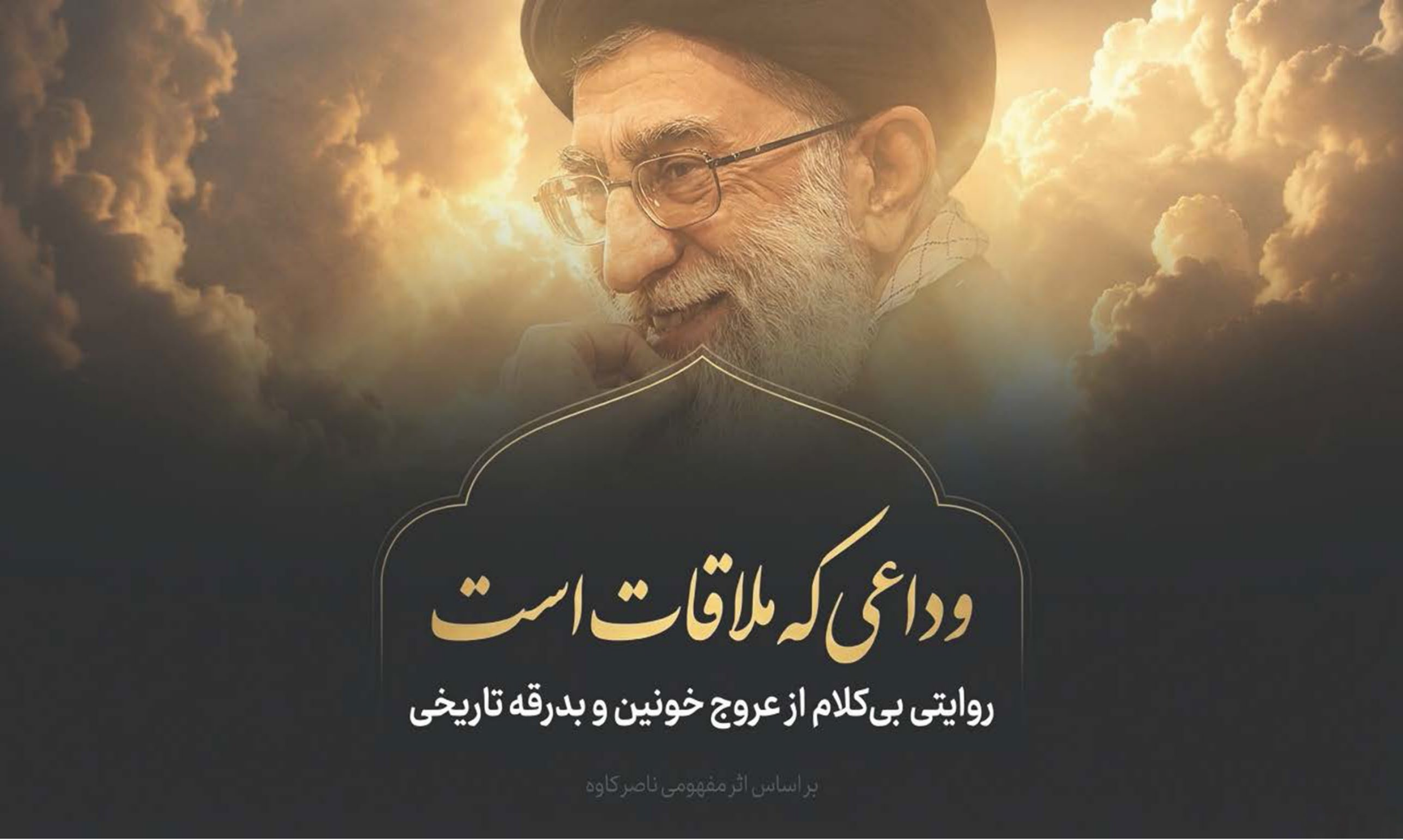

وداعی که ملاقات است

روایتی بی کلام از عروج خونین و بدرقه تاریخی

بر اساس اثر مفهومی ناصر کاوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِنَا لِعَطِينَاكَ الْكَوْثَرِ (١) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَلِمَنْزَرِ (٢) إِنْ شَأْنُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (٣)

وداع در زمین

سوگواری بی‌کران امت و ادای
احترام رسمی به پیکر مطهر.

کتابی بی‌متن که
با زبان تصویر
سخن می‌گوید.

ناصر کاوه

ملاقات در آسمان

استقبال نورانی و عروج روح به
آرامگاه ابدی.

این کتاب تقدیم می‌شود

به ائمه معصومین (صلوات الله علیهم اجمعین) امامین انقلاب، امام خمینی (ره) و شهید سید علی خامنه ای، شهدای از صدر اسلام تا شهدای رمضان

“وداعی که ملاقات است، فرمانده و مراسم وداع، استشمام عطر دل انگیز یار”

در فرهنگ نظامی اصیل، هنگامی که سربازی به شهادت می‌رسد، فرمانده خود را موظف می‌داند در تشییع پیکر سربازش حاضر شود. این حضور، نه تشریفات است و نه ظاهرسازی، بلکه از سوی فرمانده این ادای دین است. این پاسخ به ندایی است که در وجدان هر فرمانده راستین می‌پیچد: «تو برای من رفتی، پس من برای تو می‌مانم.» حال تصور کن جانشین، قائم مقام و نائب فرمانده به شهادت برسد. آیا فرمانده اصلی در تشییع نائیش غایب خواهد بود؟ هرگز. منطق وفاداری، منطق محبت، و منطق فرماندهی، همه یک صدا فریاد می‌زنند: او خواهد بود.

“وداعی که ملاقات است”

نویسنده : ناصر کاوه

هوش مصنوعی، گرافیک و طراح : علی کربلانی

مشاور طرح، رسانه و فضای مجازی : مهدی کاوه

ویراستار، تایپ و حروف نگار : نرگس کاوه

روابط عمومی و پشتیبانی: فاطمه عاقلی

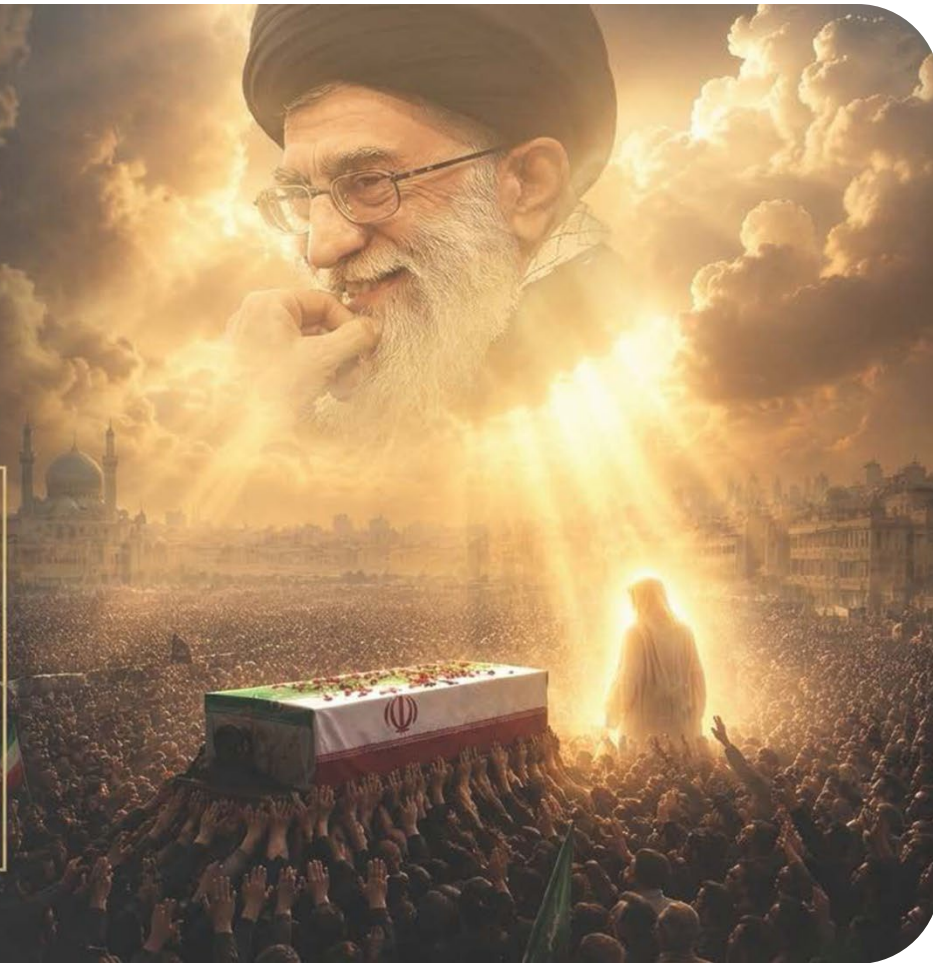
قیمت: **صلوات بر محمد و آل محمد (ص)**

تصاویری که خود
سخن می گویند.

کالبدشکافی بصری قدرت و ایمان در پروپاگاندای مدرن

تحلیلی نشانه‌شناختی بر تلاقی سوگ ملی و
مشروعیت الهیاتی در یک تصویر

وداعی که ملاقات است

ناصر کاوه

روایتگری در سکوت

وداعی که ملاقات است نوشته
ناصر کاوه که بی متن و نوشته است
و با تصاویر سخن خود را به خواننده و
وبیننده می دهد.

چالش هنری

انتقال سنگینی یک سوگ ملی و شکوه یک
عروج، تنها از طریق نمادشناسی بصری و
بدون استفاده از کلمات.

نقش مخاطب

تبدیل شدن از یک خواننده منفعل به یک
رمزگشای فعال در سال ۱۴۰۵ هجری شمسی.

بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش زیگ کوه‌رند

در آن روز عظیم، مؤمنان سراسر جهان اعضای یک پیکرند؛ پیکری که برای تجدید پیمان گرد هم آمده و در رأس آن فرمانده و پدری مهربان ایستاده است. وداعی که خود، زیباترین ملاقات است.

آماده باشیم... (وَأَعِدُّوا لَهُمْ...)

«باید برخاست»

ادامه منطقی انقلاب ۵۷؛ فرمانی صریح برای آنکه خون به جای انفعال، منجر به کنش و تحرک شود.

«قُومُوا لِلَّهِ»

پشتوانه قرآنی برای پیوند دادن عزاداری داخلی با شبکه فراملی «محور مقاومت».

کارکرد استراتژیک:
جلوگیری از فلج شدن سیستم

ابعاد یک فقدان ملی

ستاد بزرگداشت عروج خونین امام مجاهد شهید حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای

شهدای همراه

شهیدان بزرگوار دکتر مصباح الهدی باقری کنی

سیده بشری حسینی خامنه‌ای

زهرا حداد عادل

زهرا محمدی گلپایگانی

بزرگداشت شهیدان بزرگوار دکتر مصباح الهدی باقری کنی و شهیدان بزرگوار دکتر مصباح الهدی باقری کنی و شهیدان بزرگوار دکتر مصباح الهدی باقری کنی

مراسم وداع
در مصلاي امام خميني

مراسم وداع و اقامه نماز
در مصلاي امام خميني

مراسم تشييع در

مراسم تشييع در شهر

مراسم تشييع در مشهد
تدفين در جوار بارگاه ملا

دفتر حفظ و نشر

بزرگداشت شهیدان بزرگوار دکتر مصباح الهدی باقری کنی و شهیدان بزرگوار دکتر مصباح الهدی باقری کنی و شهیدان بزرگوار دکتر مصباح الهدی باقری کنی

شنبه
۱۴۰۵ تیر

یکشنبه
۱۴۰۵ تیر

دوشنبه
۱۴۰۵ تیر

سه شنبه
۱۴۰۵ تیر

چهارشنبه
۱۴۰۵ تیر

مسیر عروج: تقویم جغرافیایی سوک

نقطه چهارم: مشهد
(۱۸ تیر ۱۴۰۵)
مقصد نهایی؛
تشییع و تدفین در
جوار بارگاه ملکوتی
امام رضا (ع).

نقطه سوم: قم
(۱۶ تیر ۱۴۰۵)
مراسم تشییع در
شهر مقدس و
مرکز روحانیت.

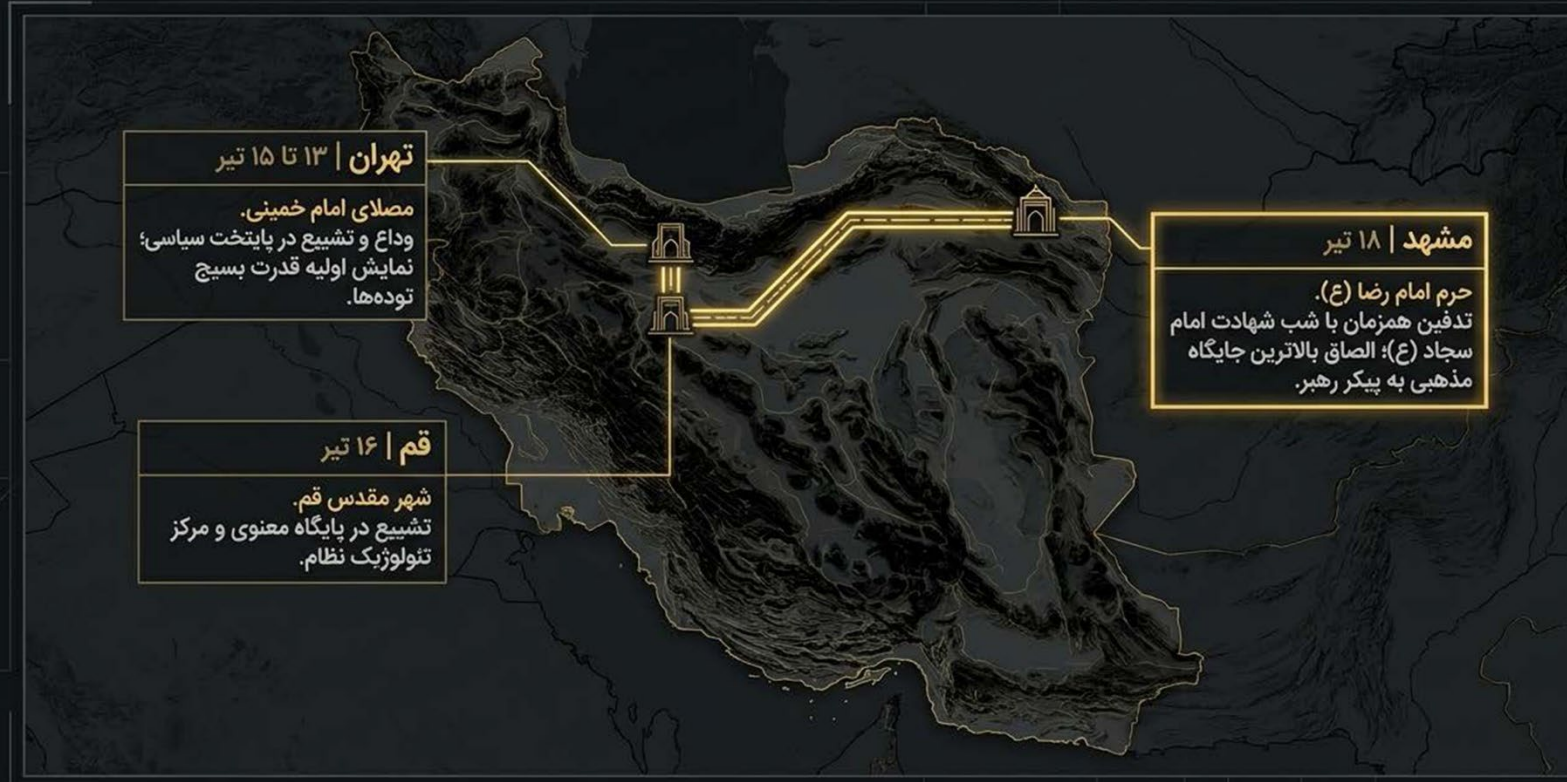

نقطه دوم: تهران
(۱۵ تیر ۱۴۰۵)
مراسم تشییع بزرگ
در پایتخت.

نقطه اول: تهران
(۱۳ تا ۱۴ تیر ۱۴۰۵)
مراسم وداع و اقامه نماز،
مصلی امام خمینی.

جغرافیای سوگ: نقشه راه تشیع (۱۳ تا ۱۸ تیر ۱۴۰۵)

جغرافیای یک بدرقه تاریخی

برنامه رسمی ستاد بزرگداشت بر اساس اطلاعیه شماره سه (۲۳ خرداد ۱۴۰۵).

مرحله اول: وداع پایتخت

شنبه ۱۳ تیر ۱۴۰۵

مراسم وداع

در مصلاي امام خميني (ره) - تهران

يكشنبه ۱۴ تير ۱۴۰۵

مراسم وداع و اقامه نماز بر پيكر مطهر

در مصلاي امام خميني (ره) - تهران

دوشنبه ۱۵ تير ۱۴۰۵

مراسم تشييع كلان

در تهران

مرحله دوم: تکریم حوزوی

سه شنبه ۱۶ تیر ۱۴۰۵

مراسم تشییع در شهر خون و قیام

در شهر مقدس قم

پیوند ناگسستنی مسیر فقاقت و
رهبری در خاستگاه انقلاب.

مرحله سوم: ملاقات نهایی

پنجشنبه ۱۸ تیر ۱۴۰۵

مراسم تشییع و تدفین

در مشهد مقدس و در جوار
بارگاه ملکوتی امام رضا (ع)

پایان سفر زمینی، آغاز حیات جاودان.

گزارش تحلیلی و راهبردی

روایتی از معماری سوگ

آمادگی اجتماعی:

تبيين معارف مهدويت برای
جدید، مبارزه با فساد و حفظ
دستاوردهای انقلاب، مصداق:
«وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ
مِنْ قُوَّةٍ» (انفال: ۶۰).

آمادگی بیرونی:

ادامه‌ی عملی راه مقاومت،
خدمت‌گزاری به مظلومان،
پرهیز از تفرقه و حفظ
وحدت امت.

آمادگی درونی:

تزکیه نفس، انس با قرآن
(آیات شهادت و ولایت)،
قرائت زیارت عاشورا و
ارتباط قلبی با حضرت.
(قلب آلوده یار را نمی‌بیند).

کالبدشکافی مراسم وداع؛ یک صحنه، دو حقیقت

لایه اول (ظاهر عالم):

حضور پیکر مطهر نائبی که عمری در راه
خدا جهاد کرد و جانانه به شهادت رسید.
(وداع امت)

لایه دوم (باطن عالم):

حضور معنوی امامی که عاشق نائیش بود
و برای تسلای امت آمده است.
(دیدار با دو نور/ استشمام عطر یار)

حضور موعود در وداع بانائب

تجلی پیوند امامت و نیابت در فرهنگ مقاومت

بر اساس منطق فرماندهی، الهیات شیعی و عرفان حماسی

تجدید عهد با نور اعظم
(استشمام عطر حضور امام غایب)

وداع امت با یک نور
(سوگواری بر پیکر نائبی که عمری جهاد کرد)

در منطق مقاومت اسلامی، مراسم تشییع نائب خاص، صرفاً یک «سوگواری» نیست؛ بلکه «تجلی‌گاه امامت» و نقطه تلاقی وداع و ملاقات است.

بازتاب حضور؛ اثر بر دوست و دشمن

حضور

بر دشمنان:

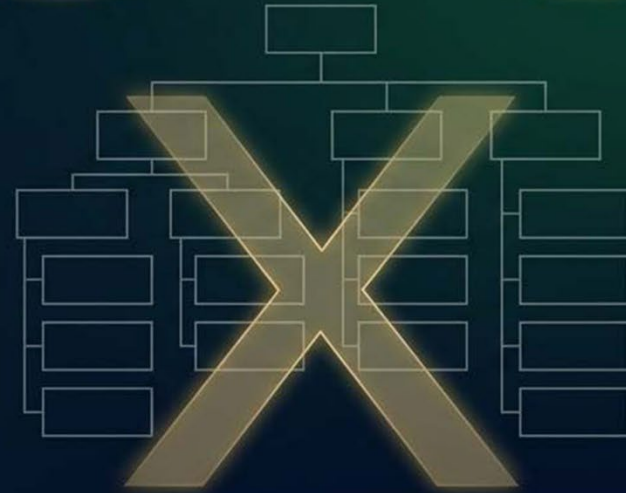
- هراس از اعتصام میلیون‌ها نفر به ریسمان ناگسستنی ولایت
- اثبات این حقیقت که با شهادت نائب، اتصال جبهه مقاومت به امام عمیق‌تر می‌شود، نه قطع

بر مؤمنان:

- زنده شدن امید و ارتقای ایمان ذوقی
- تجلّی آیه «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ» و تحکیم وحدت حول محور امامت

معماری نیابت؛ فراتر از یک سازمان

نیابت در فرهنگ شیعه، یک «اتصال وجودی» است. نائب، هم مظهر امامت در عصر غیبت است و هم سپر بلای امت.

امام صادق (ع): «إِنَّ الْأَرْضَ لَا تَخْلُو مِنْ حُجَّةٍ» (زمین هرگز از حجت خدا خالی نمی ماند).
حجت الهی در دوران غیبت کبری از طریق نواب جریان دارد.

اثبات اول: منطق فرماندهی و وفاداری

در فرهنگ نظامی اصیل، فرمانده حضور در تشییع سربازش را یک ادای دین وجودی می‌داند؛ پاسخی به ندای وجدان که: «تو برای من رفتی، پس من برای تو می‌مانم».

اگر فرماندهان شهید دفاع مقدس چنین وفادار بودند، محال است فرمانده کل مؤمنان در تشییع جانشین و قائم مقام خویش غایب باشد.

اثبات دوم: منطق روایی و الهیاتی

«وَبِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي...»

ائمه در عزای شیعیان شریکند.
اگر برای امام حسین (ع) حضور در
مجالس عزات ثابت است، برای امام
مهدی (عج) که «حیّ و حاضر»
است به طریق اولی قطعی است.

«إِنَّا غَيْرُ مُهْمِلِينَ لِمَرَاعَاتِكُمْ
وَلَا نَاسِينَ لِدُكْرِكُمْ»

(ما شما را رها نمی‌کنیم).
امامی که بر احوال شیعیان آگاه
است، امت و نائبش را در اوج
مصیبت تنها نمی‌گذارد.

نمادنیابت و استقامت در عصر حاضر

۴ رهبری جبهه مقاومت

۳ فشارهای جهانی

۲ دفاع مقدس

۱ مبارزه با طاغوت

آیت الله العظمی خامنه‌ای؛
قائم مقام معنوی امت اسلامی.
بیش از نیم قرن ایستادگی نه بر
کرسی راحت، بلکه بر لبه‌ی تیغ.

بر اساس آیه «أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ» (آل عمران: ۱۶۹)، شهادت چنین نائبی، قطع یک مسیر نیست؛ بلکه آغاز نوعی دیگر از حضور است.

چشم انداز نهایی؛ ملاقات با آینده

«وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ»

(قصص: ۵)

تشییع نائب، یک مراسم ترحیم و پایان کار نیست. این رویداد، نمایش زنده الهی برای پیروزی صالحان و مقدمه‌ای برای تابش نور امامت بر تمام جهان است.

ماتریس منطق فرماندهی

فرماندهی متعارف (نظامی-اداری)	فرماندهی ولایی (مکتب اهل بیت)
- مدیر عملیات است - لزومی به حضور در خط مقدم ندارد - با مرگ سرباز، رابطه پایان می‌یابد	- پدری روحانی و مسئول جان و ایمان یاران است - پیشتاز در خطر و سپر جان نیروهاست (مانند سیره امیرالمؤمنین و شهید چمران) - شهادت، پایان رابطه نیست، بلکه ارتقای آن است

«مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ» (احزاب: ۲۳)
- تصویر فرماندهی که پیمانش را هرگز نمی‌شکند.

پایان کالبدشکافی: معماری بصری ایدئولوژی

اکنون این تصویر دیگر تنها یک عکس پرالتهاب نیست؛ بلکه یک ماتریس دقیق محاسباتی است. اثری که نشان می‌دهد چگونه پروپاگاندای مدرن، با درهم‌تنیدن «سوک ملی» و «وعده الهی» یک ساختار خدشه‌ناپذیر از اقتدار سیاسی را در ذهن مخاطب مهندسی می‌کند.

انوار الهی: تاییدات کیهانی و آسمانی

نورپردازی آخرالزمانی: استفاده از افکت
افکت «ساعت طلایی» (Golden Hour) و
شکافته شدن ابرها.

استعاره بصری حقانیت: نور در اینجا تنها یک
عنصر زیبایی‌شناختی نیست؛ بلکه نزول
مستقیم رحمت و تایید الهی بر مراسمی
است که در زمین در حال برگزاری است.

ترجمان الهیاتی: تجسم بصری «ولایت فقیه»

قرارگیری در بالاترین نقطه تصویر، صرفاً یک انتخاب هنری نیست.

این دقیق‌ترین تجسم بصری از دکترین «ولایت فقیه» است:

- او نه در میان توده‌ها (زمین)، و نه کاملاً از جنس ماوراء (نور مطلق) است.
- او در مرز میان آسمان و زمین ایستاده؛ مشروعیت خود را از امر قدسی (نور) می‌گیرد و اقتدار خود را بر امر مادی (مردم و دولت) اعمال می‌کند.

هندسۀ نگاه: مسیرهای جریان قدرت و تسلیم

- نگاه رو به جلو و بالا: توده‌ها به سمت نقطه فداکاری (تابوت) می‌نگرند.
- نگاه تاییدآمیز به پایین: شفیع قدسی به پذیرش قربانی نگاه می‌کند.
- نگاه کلان و مسلط به پایین: رهبری با لبخندی پدرانه، ناظر بر کل این چرخه است.

محور افقی: وداع زمینی

- پرچم و تابوت به عنوان کانون ثقل زمینی، که بر روی دست‌ها به پیش می‌رود.

- دریای بی‌کران سوگواران با لباس‌های تیره، بازتابی از تقویم سه‌روزه عزاداری در تهران (۱۵ تیر).

در این بخش از تصویر، همه‌چیز افقی، متراکم و آغشته به سنگینی فقدان است. این همان «وداع» است.

محور عمودی: ملاقات آسمانی

چهره‌ی خندان و متبسم در میان انوار الهی، در تضاد کامل با اندوه زمینی.

راهنمای نورانی؛ نقطه‌ی اتصال میان دریای سوگواران (زمین) و آسمان.

خطوط نور به صورت عمودی چشم را به سمت بالا هدایت می‌کنند. در اینجا سنگینی جای خود را به سبکی و رهایی می‌دهد. این همان «ملاقات» است.

• لنگرگاه حضور

تابوت منقش به پرچم، نماد
ادای دین رسمی و پیوند
ناگسستنی با حاکمیت ملی.

• اقیانوس سوگواران

امواج بی‌انتهای مردم، تجلی
وفاداری و بدرقه‌ای بی‌نظیر
در تاریخ.

• مقصد آرامش

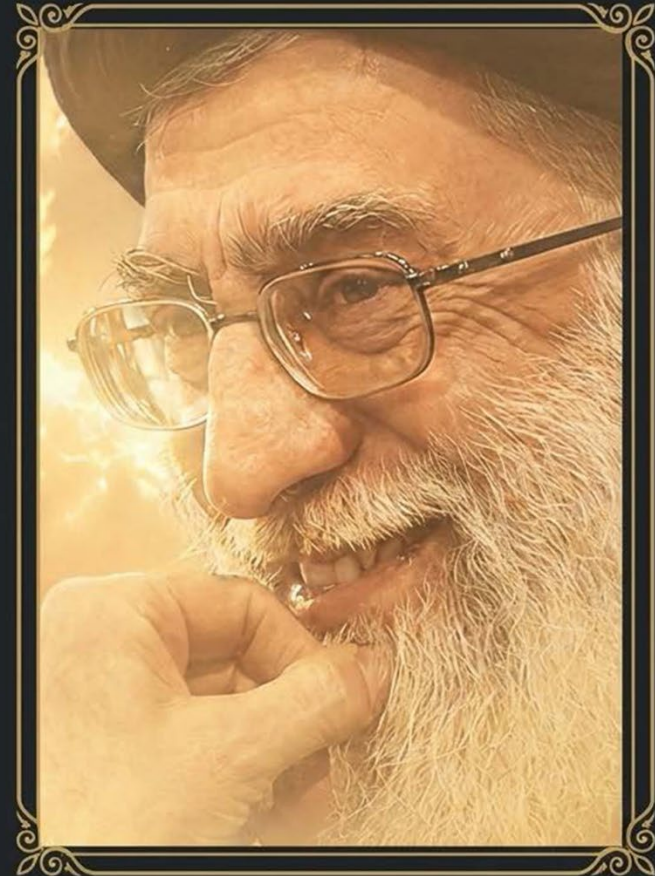
لبخند آرام در آسمان طلایی،
نماد رضایت الهی و شهادت به
مثابه فوز عظیم.

• راهنمای نورانی

تجسم روحانیت و امتداد مسیر
معنوی که جمعیت را به سوی
نور هدایت می‌کند.

قله اقتدار: سایه آرامش بخش رهبری

- **مقیاس فرانسائی:** حضور در آسمان با ابعادی که بر کل شهر و جمعیت سایه افکنده است.
- **تضاد عاطفی (Contrast of Emotion):** در برابر اندوه و ضجه‌های توده‌ها در پایین تصویر، چهره رهبر در کمال آرامش، تبسم و طمانینه است. نمادی از ثبات و کنترل مطلق در میان بحران.

کالبدشکافی یک نماد رسمی

محراب سبز

اشاره به معماری اسلامی، مفهوم شهادت، و دروازه‌ای میان دو جهان.

مشت گره‌کرده

نماد مقاومت، تزلزل‌ناپذیر و تداوم مسیر.

ستاد بزرگداشت
عروج خونین
امام مجاهد شهید
حضرت آیت الله العظمی
خامنه‌ای

تایپوگرافی و لحن

استفاده از عبارت «عروج خونین» به جای درگذشت، و القاب «امام مجاهد شهید» برای تأکید بر ماهیت ایدئولوژیک رویداد.

نمادشناسی مقاومت و سوک

ستاد بزرگداشت
عروج خونین
امام مجاهد شهید
حضرت آیت الله العظمی
خامنه‌ای

مشت گره‌کرده: نماد ایستادگی، قدرت و تداوم
مسیر مقاومت، حتی در قلب سوگواری.

طاق سبز: اشاره به حریم ولایت، سیادت، و دروازه
ورود به بهشت الهی.

ادبیات حماسی: استفاده از عبارت «عروج خونین امام
مجاهد شهید» به جای کلمات مرسوم، جهت تاکید بر
ماهیت حماسی و شهادت طلبانه.

ابعاد سه گانه یک حماسه

مقاومت

تشییع پایتخت (تهران)

نمایش اقتدار نظام و تداوم
مسیر مبارزه.

سوک و وفاداری

تشییع حوزوی (قم)

تجلی پیوند عمیق امت با
ولایت و مرجعیت.

عروج و ملاقات

تدفین رضوی (مشهد)

رسیدن به آرامش ابدی و لقاءالله.

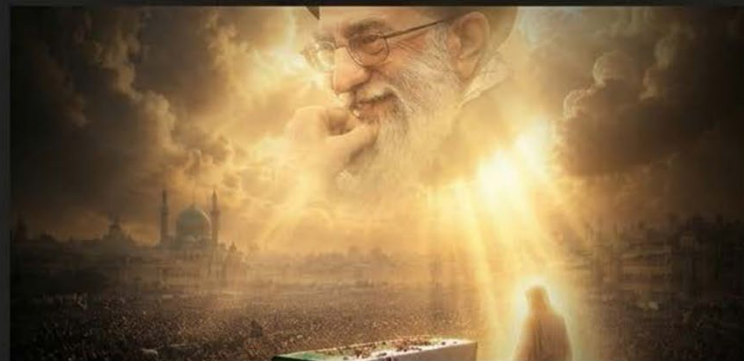
سنتز: تحقق یک عنوان متناقض نما

نشانه رسمی

مشت گره کرده نماد «پایداری پس از فقدان» است.

تجسم هنری

نور آسمانی نماد «پاداش و عروج» است.

ناصر کاوه ثابت می‌کند که در این چارچوب فکری، مرگ نقطه‌ی پایان نیست. تابوت تنها یک دروازه است؛ از یک وداع تلخ در زمین، تا یک ملاقات باشکوه در آسمان. حقیقت داستان در همین سکوت بصری نهفته است.

«در معماری سیاسی جمهوری اسلامی، تشیع جنازه
پایان یک دوران نیست؛ بلکه دقیق‌ترین و حساب‌شده
ترین گام برای آغاز دورانی دیگر است.»

[پایان گزارش]

«ای ایران» بخوان

ملت ایران عزیز است و عزیز خواهد بود، پیروز است و پیروز خواهد بود
به توفیق الهی. و امیدواریم خدای متعال این ملت را در زیر سایه الطاف
خودش همیشه با عزت و شرف محفوظ بدارد، درجات امام بزرگوار را
عالی کند و حضرت بقیة الله (ارواحنا فداه) را از این ملت، راضی
و خشنود کند و کمک آن بزرگوار پشتیبان این ملت باشد.

سید محمد
۱۴۰۴/۰۴/۰۵
رهبرانقلاب

KHAMENEI.IR
مرکز مطالعات و نشر آثار حضرت آیت الله العظمی

